

ændring af artiklen som art. 12 i det hele taget, idet de herved anførte, at lønspørgsmål ligger uden for de områder, for hvilke der bør vedtages konventioner. Arbejderrepræsentanterne ønskede art. 12 ført tilbage til den oprindelige form. Imidlertid forkastedes forslaget herom med 61 stemmer mod 61 (5 afholdt sig fra at stemme).

Et af en række arbejderrepræsentanter fremsat forslag om at lade art. 13, hvorefter konventionens bestemmelser midlertidigt kan sættes ud af kraft i tilfælde af krig eller anden nødssituation, udgå, forkastedes ligeledes.

Komitéen drøftede derefter det foreliggende udkast til en henstilling. På forslag af arbejderrepræsentanterne indføjedes en ny § 1, hvori det henstilles, at den ugentlige hvileperiode såvidt muligt udvides til 36 timer. Til udkastets punkt 3 stillede arbejdergruppen forslag om, at hvileperioden for unge arbejdere udvides fra 36 til 48 timer. Der blev fra flere sider givet udtryk for en række betænkeligheder ved en sådan bestemmelse. Den norske regeringsrepræsentant påpegede således, at bestemmelsen ikke ville kunne forenes med de skandinaviske regler. Imidlertid vedtoges forslaget, idet 63 stemte for, 61 imod, medens 4 afholdt sig fra at stemme.

Et forslag fra arbejdsgiverrepræsentanterne om at udelade udkastets punkt 6, der vedrører foranstaltninger til sikring af en forsvarlig gennemførelse af bestemmelserne om en ugentlig hvileperiode, forkastedes. Forslaget begrundedes med, at bestemmelsen kunne opfattes som en indirekte tilskyndelse til regeringsindgreb på et område, der normalt er forbeholdt kollektiv forhandling.

Komitéen godkendte derefter enstemmigt rapporten om forhandlingerne og de endelige tekster til en konvention om en henstilling.

Ved den endelige afstemning over konventionen blev den vedtaget med 176 stemmer imod 27 (31 afholdt sig fra at stemme). Derefter vedtoges henstillingen med 183 stemmer. Ingen stemte imod, medens 46 afholdt sig fra at stemme.

Konventionen og henstillingen har følgende ordlyd:

Oversættelse.

Konvention nr. 106 om en ugentlig hvileperiode inden for handels- og kontorvirksomheder.

Den internationale arbejdsorganisations general-konference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af det internationale arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 40. møde den 5. juni 1957, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til en ugentlig hvileperiode i handels- og kontorvirksomheder, der er opført som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention,

vedtager i dag den 26. juni 1957 følgende konvention, der benævnes „Weekly Rest (Commerce and Offices) Convention, 1957“:

Artikel 1.

Nærværende konventions bestemmelser skal, for så vidt de ikke gennemføres af offentlige myndigheder til fastsættelse af lønninger, ved kollektive overenskomster, voldgiftskendelser eller på sådan anden med det enkelte lands praksis stemmende måde, som måtte anses for egnet under hensyntagen til de dér bestående forhold, gennemføres ved nationale love eller administrative forskrifter.

Artikel 2.

Nærværende konvention finder anvendelse på alle personer, herunder lærlinge, der er beskæftiget i følgende virksomheder, institutioner eller administrative organer, såvel offentlige som private:

- a) handelsvirksomheder;
- b) virksomheder, institutioner og administrative organer, hvor personalet hovedsageligt er beskæftiget ved kontorarbejde, herunder kontorer inden for de liberale erhverv;
- c) for så vidt de pågældende ikke er beskæftiget i nogen af de i artikel 3 omhandlede virksomheder og ikke er omfattet af nationale forskrifter eller andre ordninger om en ugentlig hvileperiode i industrielle virksomheder, miner, transportvirksomheder eller landbruget,
 - (i) andre virksomheders handelsafdelinger;
 - (ii) afdelinger af andre virksomheder, hvor personalet hovedsageligt er beskæftiget ved kontorarbejde;
 - (iii) blandede handels- og industrivirksomheder.